

LAG- och EKONOMIUTSKOTTETS betänkande
№ 2/1954 över landskapsstyrelsens framställ-
ning till Ålands landsting med förslag till
landskapslag om bostadsproduktionen i land-
skapet Åland. (№ 2/1954).

Utskottet har i princip omfattat lagförslaget. I några detaljer föreslår utskottet dock ändringar.

§ 7. Den väsentligaste ändringen gäller denna paragraf. I motiveringen framhåller landskapsstyrelsen bl.a. följande:

"För åstadkommande av ett större antal bostäder skall golvytan för bostad i bostadsaktiebolagshus och hyreshus, som uppförts med tillhjälp av bostadslån och garantier, uppgå till i medeltal 50 m² och i egnahemshus till i medeltal 70 m², medan golvytans maximiareal i förenämnda hus får vara 87 m² resp. 100 m². Egnahemshus får omfatta högst 2 bostadslokaler, av vilka den ena bör bestå av åtminstone 2 rum och kök samt hava en areal om minst 50 m².

Från bestämmelserna om golvytans medeltal för bostäderna i bostadsaktiebolags- och hyreshus kan landskapsstyrelsen i enskilda fall - med avvikelse från rikslagsbestämmelserna - bevilja undantag. Dock skola bostadslån och -garantier även i sådant fall beräknas, som om medeltalet av bostädernas golvyta utgjorde i 2 mom. föreskrivna medeltal. Bestämmelserna om golvytans maximistorlek skall även i detta undantagsfall vara gällande".

Utskottet har tagit den av landskapsstyrelsen föreslagna avvikel-
sen från rikslagens bestämmelser under sorgfällig omprövning. Där-
vid har utskottet kommit till att landskapsstyrelsens förslag väl
skulle kunna möjliggöra en livligare byggnadsverksamhet visavi s.k.
höghus, åtminstone såvitt det gäller Mariehamns stad. Detta på
grund därav, att efterfrågan på små aravalägenheter skulle med all
sannolikhet tillfredsställas långt före det efterfrågan på medel-

060
030

stora lägenheter bleve tillfredsställd om golvytornas medeltal för bostäderna fastställes till 50 m². Men å andra sidan har utskottet ansett att landskapsstyrelsens förslag innebär sådan avvikelse från rikslagstiftningen, att en kompensationsvägran vid den skattefinansiella utjämnningen med riket väl kan tänkas i de fall landskapsstyrelsen beviljat aravalån där medeltalet av golvytorna överstiger 50 m². Utskottet anser nämligen att lagens karaktär i ganska väsentlig grad ändras om omförmälda medeltal icke följes. Detta oberoende därav att landskapsstyrelsens lagförslag går ut på att låntagaren, i det fall att 50 m²:s medeltalet överstigit, skulle erhålla aravalån endast på de anläggningskostnader, som motsvaras av 50 m²:s medeltal för bostädernas golvyta. Direkt felaktigt anser utskottet att landskapsstyrelsens lagförslag är såtillvida, att medeltalet i bostadsaktiebolags- och hyreshus skulle av landskapsstyrelsen kunna tillåtas överstiga medeltalet i egnahemshus. Utskottet har vid bedömningen av frågan fäst uppmärksamhet även därpå, att tillgången av aravalån för egnahemshus ökas i den mån aravalånemedel ej behöver reserveras för höghus. På grund av det sagda föreslår utskottet att moment 4 i § 7 av landskapsstyrelsens förslag utgår. - Däremot anser utskottet det icke vara skäl att, såsom i landskapsstyrelsens förslag har gjorts, i lagen fastslå att medeltalen såväl för bostadsaktiebolags- och hyreshus som för egnahemshus nödvändigtvis måste gälla varje aravabyggnad. Enligt rikslagen skall medeltalet gälla som ett medeltal för bostäderna i alla hus, som uppförts med till hjälp av bostadslån och -garantier beviljade för respektive år. Beträffande egnahemshusen anser utskottet att rikslagens bestämmelse avgjort kan hava icke så ringa betydelse. Visavi bostadsaktiebolags- och hyreshus är det dock icke heller uteslutet att rikslagens bestämmelse kan vara av betydelse, särskilt med beaktande

av att aravaanslaget i budgeten är observerat som reservationsanslag. Utskottet föreslår därför att omförmälda i rikslagen intagna bestämmelse om medeltalet också skall intagas i landskapslagen. (§ 7 mom. 2).

§ 30. Efter ordet "hyresgästerna" bör punkt utsättas och följande mening bör börjas med stor bokstav. Ändringen är av redaktionell art, varför den antecknas blott i denna motivering.

§ 42. När termen "bostadskostnader" har, enligt utskottets uppfattning, en mera inskränkt betydelse än termen "boendekostnader", vilken sistnämnda term användes i rikslagen i denna paragraf, föreslår utskottet att den sistnämnda termen också måtte användas i landskapslagen.

§ 45. Samma erinran som ovan beträffande § 42.

§ 52. När såväl landskapslagen den 29 november 1949 om stöd-
jande och främjande med landskapsmedel av bostadsproduktionen i tätort i landskapet Åland (29/49) som landskapslagen den 29 november 1949 om bostadslån, -garantier och -bidrag i landskapet Åland (30/49), utgått i och med utgången av år 1953, måste det bero på ett misstag att landskapsstyrelsen i sitt lagförslag under denna paragraf föreslår stipulering om att förenämnda landskapslagar upphävas genom denna lag. Utskottet har därför styrkt denna bestämmelse.

Med hänvisning till det ovensagda föreslår utskottet

att den i framställningen omförmälda landskapslagen antages, dock så att §§ 7, 42, 45 och 52 erhålla följande lydelse:

§ 7.

Bostadslån och -garantier beviljas för åstadkommande av bostäder, vilka med hänsyn till läge, planlösning, teknisk konstruktion och inredning äro socialt ändamålsenliga och för vilka bo-

stadskostnaderna äro skäligen.

För åstadkommande av ett större antal bostäder skall golvytan för bostad i bostadsaktiebolags- och hyreshus, som uppförts med tillhjälp av bostadslån och -garantier beviljade för respektive år uppgå till i medeltal femtio kvadratmeter och i egnahemshus till sjuttio kvadratmeter.

Golvytan för bostad i byggnad, som uppföres med tillhjälp av bostadslån eller lån, som erhållits med bostadsgaranti, får i bostadsaktiebolags- och hyreshus uppgå till högst åttiosju kvadratmeter och i egnahemshus till högst etthundra kvadratmeter.

§ 42.

Bliva boendekostnaderna i byggnad, som uppförts med bostadslån eller -garanti, minst femtio procent högre belopp än gängse genom snittliga boendekostnader, kan landskapsstyrelsen på särskild ansökan av låntagaren bevilja honom i 10 § 3 mom. stadgade lättnader.

Bero boendekostnadernas storlek i någon byggnad på dålig eller vårdslös skötsel av byggnaden eller dess ekonomi beviljas förenämnda lättnader icke.

§ 45.

Familjebostadsbidrag åt invånare i egnahemshus bestämmes genom att från de årliga boendekostnaderna för egnahemshuset göras i 44 1 eller 2 mom. nämnda avdrag.

Vid fastställandet av de årliga boendekostnaderna skola räntor och amorteringar på de byggnadslån, för vilka egnahemshuset haft brandförsäkringspremien för byggnaden samt de oundgängliga utgifterna för underhållet tagas i beaktande.

§ 52.

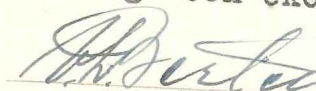
Denna landskapslag skall tillämpas från och med den 1 januari 1954.

Har beslut om bostadslån eller -garanti rörande för åren 1949

1953 beviljade anslag av landskapsstyrelsen fattats, förrän denna landskapslag trätt i kraft, skall i fråga om dylika lån och garantier samt beträffande sådana ändrings- och tilläggsbeslut som till äventyrs efter den 1 januari 1954 fattas om dem, stadgandena i landskapslagen om bostadslån, -garantier och -bidrag (30/49) likväl lända till efterrättelse, med undantag av stadgandena som gällt räntan å bostadslån. I fråga om familjebostadsbidrag, som gälla 1953, skola stadgandena i förenämnda landskapslag likaså tillämpas.

Mariehamn den 12 mars 1954.

På lag- och ekonomiutskottets vägnar:

V.L. Bertell.

Th. Eriksson.

Närvarande i utskottet: V.L. Bertell, ordförande, Albin Johansson, viceordförande, samt ledamöterna Nils Karlsson, Ferdi Sjöstrand och Georg Wideman.